

POKUTA

1. Czy Biblia rozróżnia „grzechy śmiertelne” czyli niewybaczalne i lekkie grzechy, które mogą zostać na ziemi przebaczone? (I Jana 1,7b, I Kor.6,9-11).

.....

.....

W Starym Testamencie istniała różnica pomiędzy „ciężkimi” i „lekkimi” grzechami. „Ciężkie” grzechy pociągają za sobą sąd (np. ukamienowanie, odcięcie jakiejś części ciała V Mojż.13,10-11, 25,11-12). Przy „lekkich” grzechach było koniecznym złożyć zwierzę na ofiarę, a w przypadku kradzieży należało poza tym zwrócić mienie właścicielowi z nawiązką (III Mojż.5,20-26).

W Nowym Testamencie nie istnieje już podział na grzechy „ciężkie” i „lekkie”. Obecnie zapłatą za każdy grzech „jest śmierć” (Rzym.6,23).

1. Co jest jedynym warunkiem oczyszczenia człowieka z każdego grzechu?
„...krew Jezusa Chrystusa, Syna jego, oczyszcza nas od wszelkiego grzechu.” 1 Jan. 1:7

.....

Pomimo tego, że w Nowym Testamencie nie ma różnicy pomiędzy „ciężkimi” i „lekkimi” grzechami, istnieje pewien grzech śmiertelny (I Jana 5,16).

Grzechem tym jest trwanie w świadomym grzechu czyli świadomy wybór pozostania w grzechu zamiast życia dla Chrystusa. Czytamy o tym m.in. w Hebr. 10:26-29:

„Bo jeśli otrzymawszy poznanie prawdy, rozmyślnie grzeszymy, nie ma już dla nas ofiary za grzechy. Lecz tylko straszliwe oczekiwanie sądu i żar ognia, który strawi przeciwników. Kto łamie zakon Mojżesza, ponosi śmierć bez miłosierdzia na podstawie zeznania dwóch albo trzech świadków. O ile sroższej kary, sądzicie, godzien będzie ten, kto Syna Bożego podeptał i zbestrześcił krew przymierza, przez którą został uświęcony, i znieważył Ducha łaski!”

2. a) Czy Biblia nawołuje do wyznawania naszych grzechów przed kapłanem jako Bożym pośrednikiem? Odpowiedź znajdziemy w: 1 Tym. 2:5

„Albowiem jeden jest Bóg, jeden też pośrednik między Bogiem a ludźmi, człowiek Chrystus Jezus”

.....

b) Przed kim winniśmy wyznawać nasze grzechy? Czytamy o tym w 1 Jan. 1:9:
„Jeśli wyznajemy grzechy swoje, wierny jest Bóg i sprawiedliwy i odpuści nam grzechy, i oczyści nas od wszelkiej nieprawości.”

.....

c) kto jest naszym orędownikiem i wstawia się za nami u Boga Ojca? Ap. Jan pisze o tym w 1 Jana 2:1:
„Dzieci moje, to wam piszę, abyście nie grzeszyli. A jeśliby kto zgrzeszył, mamy orędownika u Ojca, Jezusa Chrystusa, który jest sprawiedliwy.”

W Piśmie Świętym czytamy, że ludzie wyznawali swoje grzechy jedynie samemu Bogu, czasami czynili to w obecności innych osób (Ps.32,5; Ekd.10,1; Dan.9,4).
Jeżeli jednak zgrzeszyłem przeciwko człowiekowi, muszę wyznać swój grzech nie tylko Bogu, ale także temu, przeciw któremu zgrzeszyłem (por.5,16).

3. Jakie istnieje wg Biblii jedyne źródło pojednania i zadośćuczynienia za nasze grzechy?

Hebr. 10:11-12: *„A każdy kapłan sprawuje codziennie swoją służbę i składa wiele razy te same ofiary, które nie mogą w ogóle zgladzić grzechów. Lecz gdy On złożył raz na zawsze jedną ofiarę za grzechy, usiadł po prawicy Bożej.”* (por. II Kor. 5,18-21; Hebr.9,11-14).

.....

.....

4. Czy Bóg wskazuje na jakąkolwiek inną możliwość przebaczenia lub zadośćuczynienia za grzechy oprócz ofiary Chrystusa?

Gal. 2:21: *„Nie odrzucam łaski Bożej; bo jeśli przez zakon jest sprawiedliwość, tedy Chrystus daremnie umarł.”*
Efez. 2:8-9: *„Albowiem łaską zbawieni jesteście przez wiarę, i to nie z was: Boży to dar; Nie z uczynków, aby się kto nie chlubił.”*

.....

5. Co Pismo Święte mówi o tych, którzy własnymi siłami próbują osiągnąć usprawiedliwienie lub próbują zadośćuczynienia za swoje grzechy?

Rzym. 10:2-4: *„Daję im bowiem świadectwo, że mają gorliwość dla Boga, ale gorliwość nierozsądną. Bo nie znając usprawiedliwienia, które pochodzi od Boga, a własne usiłując ustanowić, nie podporządkowali się usprawiedliwieniu Bożemu. Albowiem końcem zakonu jest Chrystus, aby był usprawiedliwiony każdy, kto wierzy.”*

.....
.....
6. Czego Biblia uczy nas o pokucie? Co to jest pokuta?

W j. greckim jest to słowo „metanoia” - które dosłownie tłumaczone znaczy „zmiana myślenia”. Czyli pokuta oznacza, że powinienem przyjść do Boga i zobaczyć moje życie i moje czyny w Jego świetle. Jeżeli do tej pory mierzyłem moje życie wg własnej skali, to teraz muszę zmienić zdanie, uznać i przyjąć w tej sprawie Boży sąd i Bożą opinię. Decyduję się więc przyjąć Boży osąd w moim życiu i dostosować się do niego.

A więc pokuta to jest jednocześnie powrót do Boga. Odwracam się od moich własnych dróg i myśli do Boga (zob.Dz.Ap.3,19).

a) Jakie kroki należą do pokuty? (zob.Łuk.15,11-24 - przynajmniej trzy kroki)

.....
.....
.....

b) Kto i komu daje możliwość upamiętania? Czy pokuta pochodzi od człowieka? Czy człowiek wzbudza ją sam w sobie?

Dz.Ap. 5:31: „*Tego wywyższył Bóg prawicą swoją jako Wodza i Zbawiciela, aby dać Izraelowi możliwość upamiętania się i odpuszczenia grzechów.*”

Dz.Ap. 11:18: „*A gdy to usłyszeli, uspokoiли się i wielbili Boga, mówiąc: Tak więc i poganom dał Bóg upamiętanie ku żywotowi.*”

.....
.....

7. Czy jesteś przygotowany, aby Boże Słowo osądziło Twoje życie i czy jesteś gotów ten Boży osąd o Twoim życiu uznać?

Rzym. 2:4: „*Albo może lekceważysz bogactwo jego dobroci i cierpliwości, i pobłażliwości, nie zważając na to, że dobroć Boża do upamiętania cię prowadzi?*”

.....00.....
.....